

Schiller Instituttets Nye Paradigme Webcast, den 2. august, 2018 med Helga Zepp-LaRouche

Det Nye Paradigme bevæger sig fremad efter 'Singapore-Modellen. Dialog, ikke Krig! –

HARLEY SCHLANGER: Hej, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Velkommen til denne uges internationale strategiske webcast med Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger og formand for Schiller Instituttet, og som er på forkant i kampen for at frembringe et nyt paradigme til erstatning for det døende, farlige gamle paradigme med geopolitisk konfrontation.

Efter BRICS-topmøderne har der i den sidste uge været flere udviklinger, der har konsolideret det nye paradigme, en serie af nye initiativer, åbninger for dialog, fortsatte dialoger – og selvfølgelig hysteriske reaktioner fra City of London og neokonservative i USA.

Helga, hvorfor begynder vi ikke med det fortsatte momentum fra BRICS-topmødet, da der er meget at rapportere. Giv os en opdatering med hvad du ved om det?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, vi diskuterede det i sidste uge, men i mellemtiden er der kommet flere rapporter ud om, at det ikke bare var BRICS og BRICS-Plus, med deltagelse af mange vigtige udviklingslande, men faktisk næsten flertallet af alle de vigtige organisationer for udviklingslandene, såsom G77, Mercosur, Organisationen for islamisk Samarbejde (OIC) og

mange regionale organisationer. Man kan virkelig sige, at der meget, meget hurtigt er ved at opstå en helt ny økonomisk orden, et nyt system for regeringsførelse baseret på 'win-win' samarbejde, på respekt for den andens suverænitet, og dette fortsætter virkelig ånden fra Den nye Silkevej, som nu har tag i flertallet af nationerne, i hvert fald på den sydlige halvkugle og i sektoren med udviklingslandene.

Dette skaber helt anderledes omstændigheder, så mange konflikter, som syntes at være uløselige, kan nu gå i en fredelig retning. Og jeg vil kun give dig et enkelt eksempel med Pakistans nye premierminister Imran Khan, der dybest set sagde, at Pakistan vil følge den kinesiske model, men han sagde også, at han ønsker tilnærmelse med Indien, og at for hvert skridt Indien tager med hensyn til Pakistan, er han villig til at tage to skridt. Så der er faktisk for første gang mulighed for at løse konflikten mellem Indien og Pakistan. Og det er også første gang, at det russiske militær har holdt militærøvelser sammen med Pakistan.

Kina spiller naturligvis en stor rolle i Pakistan. Rusland har meget gode relationer til Indien. Og nu i den nye ånd fra 'Shanghai Cooperation Organization', (SCO), og BRICS 'Globale Syd', som de kalder denne nye udvikling, er det muligt at løse denne konflikt.

I en anden konflikt, bortset fra Nordkorea, som vi allerede har diskuteret, og som i modsætning til mediernes løgne ligger i en meget god position – det går fremad på den rigtige måde – er der, i ånden fra den Nye Silkevej, nu også for første gang en tilnærmelse imellem Somalia, Djibouti, Eritrea og Etiopien.

Og i denne sammenhæng fremsatte Houthi-lederen i Yemen et ensidigt fredstilbud til den anden side om fred blandt den yemenitiske befolkning, der lider under den værste humanitære katastrofe på planeten, at der bør være våbenhvile

og tages skridt mod fred.

Jeg synes virkelig, at alle disse udviklinger er helt fantastiske, og de viser, at under ledelse af BRICS, især Kina og Rusland, og med dem også Indien, Sydafrika og Brasilien, gøres der en indsats for at erstatte den gamle, kollapsede, geopolitiske orden med det nye system for internationale systemrelationer, som jeg synes er meget, meget lovende. Og det er en stor skam, at vores almindelige medier i Vesten er så Gleichgeschaltet, så fuldstændig kontrollerede, at de fleste mennesker absolut ingenting ved om disse fantastiske udviklinger, fordi medierne bare ikke rapporterer om det, men det betyder ikke, at det ikke findes. Derfor appellerer jeg til Jer, vores seere, om at sørge for, at dette program bliver mere kendt, del det med dine venner og bekendte, og deltag i Schiller Instituttets arbejde, for vi skal have Vesten til at deltage i udformningen af denne nye verdensøkonomiske orden. Det er absolut muligt, det kan gøres, men det kræver dog meget arbejde!

Bankerot City of London truer med at forblive i kontrol over verdens derivater, til trods for Brexit

“Storbritannien har advaret Bruxelles om, at tusindvis af europæiske investeringsfonde vil blive truet, hvis Bruxelles nægter at bøje sig for kravet om en omfattende handelsaftale med City of London efter Brexit”, rapporterede The Times of London den 30. juli. “Den britiske ‘lige for lige’

advarelsstrategi er designet til at fremhæve den skade der kan opstå, hvis Storbritannien ikke får en særlig aftale for the City.”

‘Lige for lige’ truslen fra Storbritannien går ud på, at hvis firmaerne i City of London ikke får lov til at sælge derivatkontrakter i EU, vil EU-firmaer blive udelukket fra Storbritannien. En unavngivet britisk regeringseksponent hævdede næsvist, at “dette ikke var ment som en trussel. Vi ønskede snarere at angive, hvad begge sider kunne tabe, hvis vi ikke får en god aftale, og det blev også modtaget i den ånd.”

Realiteten bag Londons mafia-lignende trussel blev sagt ligeud tilbage i juli 2017 af Jeremy Browne, som tidligere var City of Londons særlige repræsentant i EU, tilknyttet udenrigsministeriet og ‘Colonial Office’, og medlem af parlamentet fra London. “London er Europas finansielle adgang til verdensmarkederne. Det er uden tvivl det vigtigste finansielle center i verden overhovedet. Hvis Europa ikke har London som dets indgang til globale finansielle markeder, vil det ikke have adgang til globale finansmarkeder.”

City of London er også kendt som ‘the Square Mile’, Londons finansielle distrikt og det historiske centrum med sin egen borgmester og regering. Teknisk set er City of London et af de 33 lokale myndighedsområder, som London er delt op i.

Nogen ønsker at flytte den

finansielle kræft fra City of London til Frankfurt

City of London, som hele tiden har modsat sig Brexit, reagerer med alarm på rapporten om, at Deutsche Bank vil flytte dets handel med derivater fra City of London til Frankfurt, det europæiske fastlands finanscenter og hovedkvarter for den europæiske Centralbank. Det tyske finansielle dagblad Handelsblatt citerer en talsmand for Deutsche Bank, der siger: "I fremtiden vil vi lave flere handler med Euro-derivater på Eurex," den Frankfurt-baserede clearing-platform. Finansminister for Hessen, Thomas Schäfer, har hilst beslutningen velkommen, og ønsker at andre banker følger med.

Lord Alan Sugar fra Storbritannien, milliardær med tilknytning til 'New Labour', hylede op om, at "dette er begyndelsen på enden for London som udbyder af finansielle ydelser." Clearing (afregning) domineres af City of London, hvor finansielle transaktioner for omkring 1 billion \$ (6,4 billioner kr.) cleares hver dag, rapporterer Guardian. London-børsen, der ejer det i London baserede LCH clearinghus, har advaret om, at tabet af clearing af euroen i forbindelse med Brexit, kan koste 'the City' op mod 100.000 jobs.

Er City of Londons dage som centrum for den finansielle kræft virkelig talte? Hvis det er tilfældet, bør tyske statsborgere håbe på, at boblen brister før den metastaserer til Frankfurt.

Den døende elefant i lokalet

Leder fra LaRouchePAC den 2. august 2018 – City of London kæmper for at beholde sin kontrol intakt over den globale derivatboble på \$ 1.5 billion, under betingelser som i stigende grad indikerer dens tidlige død. Hvad der står på spil, er det Britiske Imperiums kvælertag på det transatlantiske finanssystem og dets økonomier under omstændigheder med et frembrusende alternativ i form af Bælte- og Vejinitiativet.

Et umiddelbart brændpunkt er Storbritanniens Brexit, og City of Londons afpresningskrav om, at de beholder deres fremtrædende kontrol over verdenshandlen med derivater, til trods for at de formodentlig 'træder ud' af EU. Men det Britiske Imperiums eksistentielle problemer rækker langt, langt ud over Brexit i sig selv. De er truet af halvdelen af menneskehedens 'udtræden' fra deres udplyndrings-mekanismer. De er truet af præsident Trumps skridt til 'udtræden' af de geopolitiske konfrontationer med Rusland og Kina. De er også truet af denne uges spirende alliance mellem Trump og Conte-regeringen i Italien, en alliance som kunne vælte hele EU-strukturen indefra.

Og selvfølgelig er de truet af deres egen overhængende konkurs, og det dilemma at selvom de opretholder eller øger de kvantitative lempelser, vil den spekulative boble af finansielle aktiver indsnævres og falde sammen; og hvis de sænker de kvantitative lempelser og hæver renten, kunne sammenbruddet udløses øjeblikkeligt. Som administrerende direktør for JPMorgan Chase, Jamie Dimon, jamrede i går, står vi over for en truende finansiel katastrofe: "Jeg vil ikke skræmme offentligheden, men vi har aldrig før haft kvantitative lempelser. Vi har aldrig før skullet omstyre ... og folk kan gå panik, når tingene ændrer sig."

I betragtning af denne elefant i lokalet, advarede Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche i dag endnu en gang imod den skingre anti-Kina-kampagne i Vesten. "Hvert skridt i retning af konfrontation er det modsatte af det nye paradigmes 'win-win' samarbejde, som formuleret i Lyndon LaRouches 'Fire-magts' forslag, hvilket er den nødvendige erstatning for det bankerotte transatlantiske finanssystem og dets fallerede, gamle geopolitiske paradigme.

Dobbelt Magtsituation i Verden i Dag – hvilken Vej vil USA tage?

Leder fra LaRouchePAC den 1. august 2018 – BRICS-topmødet i 2018 kan med fordel sammenlignes med Bandung-konferencen for asiatiske og afrikanske nationer i Indonesien i 1955, hvor de tidligere koloniserede nationer mødtes for første gang uden tilstedeværelse af de koloniale herrer. Forskellen fra dengang og nu er, at BRICS nu ikke blot repræsenterer størstedelen af verdens befolkning, men også næsten halvdelen af verdensøkonomien, og langt den største vækst i verdensøkonomien.

Udviklingen på BRICS Forum i sidste uge, og de mange bilaterale og multilaterale møder på sidelinjen mellem statsoverhovederne og institutionerne i det "Globale Syden", demonstrerede, at det nye paradigme allerede eksisterer i verden i dag. Under indflydelse af, ikke nogen nation, men ånden og konceptet om den "Nye Silkevej", som blev iværksat af den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013, har næsten alle nationerne i Asien, Afrika og Latinamerika, der generelt beskrives som 'udviklingslande', sluttet sig sammen for at

omdanne verden gennem udvikling, ligesom Kina i løbet af få årtier har taget teten i de fleste kategorier indenfor infrastrukturudvikling og i mange kategorier indenfor industri og videnskabelig forskning, samtidig med at 700 millioner mennesker er blevet løftet ud af fattigdom.

Et af BRICS-topmødets større resultater var forpligtelsen til, endelig, at løfte hele Afrika ud af den tilstand af fattigdom og underudvikling, der er blevet pålagt kontinentet af de tidligere kolonimagter. Indien og Kina forpligtede sig til at arbejde sammen for at bringe deres videnskabelige og teknologiske erfaring til det såkaldt mørke kontinent. Rusland lovede at 'oplyse Afrika' med energiudvikling, anført af atomkraft, tilgængeligt for alle, 'opbygget fra bunden af', for at give elektricitet til de 600 millioner afrikanere, der stadig lever i mørket.

Det andet center for denne dobbelte magtsituation, Vesten, befinder sig i en krise af historiske proportioner. Den Europæiske Union smuldrer både politisk og i flere lande også økonomisk. Det vestlige finanssystem er en spekulativ boble, der er ved at briste. Topmødet mellem den nye italienske premierminister Giuseppe Conte og præsident Trump i mandags har sat en skræk i EU's oligarker, der advarer om, at den nye amerikansk-italienske "akse" vil forstyrre lederskabet i Tyskland og Frankrig, hvis ledere i stigende grad bliver miskrediteret i deres egne nationer og i hele EU. Husk på, at Conte støttede Trumps intervention på G7-topmødet i juni, hvor Trump informerede disse 'ledere af det gamle paradigme' om, at deres sammenslutning i alt væsentlighed er irrelevant, med mindre Rusland er med ved bordet.

Så spørgsmålet forbliver – hvilken vej vil USA tage? Trump har insisteret på, at USA skal være venner med Rusland og Kina; at der ikke skal være flere 'regimeskifte-krige', og at han vil genoprette nationens industrielle infrastruktur, der befinder sig i en tilstand af sammenbrud. Kan han gøre det?

Kesha Rogers, godkendt af LaRouches Politiske Aktionskomité som kandidat til Kongressen for Texas, har udgivet en

erklæring: "Kinas tilgang til Afrika viser os, hvordan vi kan gøre en ende på fattigdommen i USA." Hun udtaler, at USA "lider under ekstrem fattigdom, høje selvmordsrater, stofmisbrug, nedgang i grundlæggende økonomisk infrastruktur og manglende opsparing og finansiering til fremtiden. Alt imens USA har været i et accelereret fysisk økonomisk sammenbrud, har Kina i løbet af de sidste 30 år skabt et økonomisk mirakel med hensyn til bekæmpelse af fattigdom, og løftet i hundredvis af millioner af mennesker ud af fattigdom med målrettede projekter og strategier, som løser de særegne problemer i hver by for sig. Dette har fungeret, ikke kun i Kina, men over hele verden, især i Afrika. Den hurtige udvikling af den fysiske økonomi, igennem byggeri af udviklingskorridorer med jernbaner og modernisering af havne, er nu at ved at ophæve det Britiske Imperiums overlagte kolonialistiske politik med krige og økonomisk ødelæggelse."

Dette, konkluderer hun, er den model, som amerikanerne skal følge: "Denne model, som i dag gennemføres i Afrika med hjælp fra Kina og BRICS-nationerne, må vedtages i USA for at omdanne vores forsømte samfund, der er blevet ødelagt af kriminel uagtsomhed, til 'brødkurve' med økonomisk vækst og velstand. "Dette er midlet, skriver hun, til at opnå de mål der er fastsat af præsident Trump, som har " forpligtet sig til at genopbygge og udvide den forfaldne amerikanske infrastruktur, og forbedre relationerne til Rusland og Kina samt andre førende nationer rundt om i verden." (Se webstedet med Rogers kampagne for den fulde erklæring m.m.)

Rogers har også en anden plan, der omhandler det nye, positive forhold mellem præsident Trump og den nyvalgte præsident i Mexico, López Obrador. Da Trump har erklæret, at NAFTA skal erstattes med en helt ny handelsaftale, bør vi ikke kalde den nye plan for den Nordamerikanske frihandelsaftale, men det 'Nordamerikanske Bælte- og Vejinitiativ, 'NABRI. På denne måde kan USA deltage fuldt ud i udviklingen af Mexico og i hele Latinamerika, såvel som i USA selv, sammen med Kina og de andre 100 nationer i Bælt- og Vejinitiativet. Og, som Trump og López Obrador begge er enige om, ved at skabe økonomisk

udvikling, job og håb for fremtiden, kan flygtningekrisen løses, og narkotikakartellerne, som nu stort set styrer Mexico, besejres.

Det er dette samarbejde mellem, hvad LaRouche kalder 'de Fire Magter', Rusland, Kina, Indien og USA samt andre suveræne stater, der måtte ønske at deltage, der kan gøre en ende på 'Imperiets' magt i verden én gang for alle, og frembringe et nyt paradigme for menneskeheden.

Trump og Italiens Conte enige om dialog med Rusland; Trump siger han er villig til at mødes med Iran

På deres fælles pressekonference i eftermiddags i Det Hvide Hus gjorde den amerikanske præsident Donald Trump og den italienske premierminister Giuseppe Conte det klart, at de har etableret et venskab og et samarbejdsforhold om en række vigtige spørgsmål, selvom de ikke var enige om alle detaljerne. Præsidenten beskrev Conte som "min nye ven ... Vi kom overens lige fra begyndelsen." Han understregede, at "vi er begge udenforstående", og at de hver især føler et ansvar overfor de borgere, der har valgt dem. Han sendte sine varme lykønskninger til Conte med valget som premierminister.

På sådanne strategiske spørgsmål som forholdet til Rusland understregede Conte, at han favoriserer dialog, hvilke, som han også sagde, er grundlæggende i forholdet mellem USA og Rusland. Rusland er en nøglespiller internationalt og geopolitisk, bekræftede han, og mens en ophævelse af

sanktionerne er betinget af gennemførelsen af Minsk-aftalerne, kan sanktioner ikke være det sidste ord i sagen. Trump var mere ubøjelig. "Sanktionerne vil forblive i kraft."

Da han af en journalist blev spurgt vedrørende Iran, om han ville møde præsident Hassan Rouhani for at lette spændingerne med dette land, svarede Trump: "Jeg vil mødes med alle og enhver," især når der er spørgsmål om krig og død på spil. Se på hvad der skete som et resultat af mødet med Nordkoreas Kim Jong-un, sagde han. Og "Jeg havde et godt møde med Putin med hensyn til fremtiden og sikkerhed. Jeg tror på at mødes." Han understregede, at han til enhver tid ville mødes med Iran hvor som helst, og "uden forudgående betingelser ". Hvis en ny, meningsfuld aftale kan udarbejdes med Iran, så meget desto bedre, sagde han.

De to ledere understregede, at de ønsker at samarbejde i Middelhavsområdet og i bestræbelserne på at stabilisere Libyen. Både Italien og USA's ledende roller er afgørende, sagde præsidenten. Begge herrer sagde, at der skulle ske store forandringer i indvandringspolitikken for deres respektive lande: Trump sagde, at han ville være villig til at lukke regeringen, hvis Kongressen ikke kommer med ændringer i indvandrerpolitikken og den nødvendige finansiering; og Conte understregede, at Italien ikke kan bære hovedparten af indvandringsstrømmen fra Nordafrika alene. Han meddelte, at han snart vil indkalde til en konference om Libyen, herunder invitere alle interessenter og økonomiske interesser, for at drøfte strategier for stabilisering af landet med respekt for befolkningens rettigheder, for derved at bringe det til det punkt, hvor valg kan afholdes "under betingelser af total stabilitet." Han uddybede ikke den præcise karakter af amerikansk samarbejde i denne indsats.

Fremkomsten af en ny, retfærdig verdensøkonomisk orden finder sted; britisk kupforsøg i USA må slutte.

Leder fra LaRouchePAC den 31. juli 2018 – Betydningen af BRICS-nationernes 10. årlige topmøde i Sydafrika i sidste uge er, at fremkomsten af en ny verdensøkonomisk orden nu finder sted. Dette var tydeligt i udtalelser og handlinger fra statsoverhovederne for Kina, Rusland, Indien og andre, men blev også afspejlet i 'BRICS-Plus' gæstnationernes engagement i den opsøgende indsats rettet mod "det Globale Syd"; BRICS-Plus gæstnationerne repræsenterede systematisk alle de større regionale økonomiske fællesskaber på den sydlige halvkugle, fra Fællesmarkedet (Mercosur) i Sydamerika, til den Afrikanske Union (AU), til Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC), og videre til Sydøstasien. Allerede inden BRICS-topmødet trådte sammen, havde Præsident Xi Jinping og premierminister Narendra Modi hver især besøgt Rwanda, som præsiderer for den Afrikanske Union i 2018.

Processen bevæger sig hurtigt. Millioner af mennesker ønsker at udvikle sig og bevæge sig fremad. For eksempel sagde præsident Recep Tayyip Erdogan i Johannesburg, at hans nation, Tyrkiet, burde tilslutte sig BRICS, og gøre det til "BRICST." Bemærk at Tyrkiet i 2018 har formandskabet i Organisationen for Islamisk Samarbejde, som har 57 medlemsstater, heraf 47 der har et muslimsk flertal, og kollektivt repræsenterende 1,3 mia. mennesker. Erdogans

økonomiske rådgiver, Cemil Ertem, forklarede den 25. juli, at en "ny politik" begynder at blomstre i østlige lande i modsætning til krisen i Vesten. Ertem sagde, at det udvidede BRICS kan være den økonomiske "ækvivalent" til 'Archimedes løftestang', der flyttede verden. "Opfølgingsplaner fra BRICS-topmødet omfatter for eksempel åbninger af nye filialer af kreditbanker til udvikling. En ny filial af BRICS's Ny Udviklingsbank åbnes snart i Sao Paolo, Brasilien og derefter i Brasilia.

Ved afslutningen af BRICS-topmødet, udsendte Helga Zepp-LaRouche en artikel, "BRICS-landene er i centrum af en ny, retfærdig verdensøkonomisk orden! eller hidtil uset i historien: Hvordan Kina forandrer af verden!" Hun sagde, at topmødet var "formet af den Nye Silkevejs ånd. Det betyder intet mindre, end at en ny æra for menneskeheden er påbegyndt, en æra, hvor alle nationer i verden har ret til udvikling på grundlag af videnskabelige og teknologiske fremskridt."

I direkte modsætning til denne fremgang, kom så den ulykkelige handling med mordet på den øverste ingeniør for 'Den Store Etiopiske Renæssance-Dømming' på den Blå Nil, Simegnaw Bekele den 27. juli. Dette er et morderisk signal til ingeniører og forskere overalt om at holde sig væk fra udvikling. Give op Skjule sig.

Indtil videre har politiet ikke udsendt nogen endelig udtalelse om, hvem der er ansvarlig. Men – cui bono – poteaftrykket af en britisk operation er tydelig. Selv om der er modsætninger internt i Etiopien, forklarer det ikke målrettede snigmord. For fem uger siden var der også mordforsøget på Etiopiens nyvalgte premierminister Abiy Ahmed, som arbejder aktivt for samarbejde, for fred og udvikling overalt på Afrikas Horn.

Disse målrettede drab og mordforsøg bringer mindelser om lignende tilfælde, foretaget af den britiske

geopolitiske flok på et andet kritisk tidspunkt i nyere tid. I Tyskland var der mordene på fortalernes for udvikling, Buback (1977), Herrhausen (1989), Rohwedder (1991) og andre – tilskrevet 'Rote Arme Fraktion', en britisk løgnehistorie – og lignende operationer.

Tiden er nu inde til at gøre alt for at sætte en stopper for denne neo-imperialistiske ondskab, én gang for alle. Vi må stoppe kupforsøget af britisk herkomst mod præsidentskabet for USA. Dette gør det muligt for den transatlantiske blok at slutte sig til den historiske revolutionerende globale udvikling, der nu dukker frem. For hver dag som kupforsøget fortsætter, blokeres der for strategiske muligheder, kritiske møder forsinkes og faren for en total krig og kaos forøges.

I dag var der nye signaler af den form for positive udenlandske relationer, som burde finde sted mellem lederne af USA, Kina, Rusland og andre. På den fælles pressekonference i Det Hvide Hus med præsident Trump, sagde den besøgende italienske premierminister Giuseppe Conte, at "forholdet mellem de Forenede Stater og Rusland er grundlæggende ... [for] stabilitet og sikkerhed." Præsident Trump, der gik med til at mødes med præsident Putin, sagde, at han også er parat til at mødes med Iran, hvor som helst og når som helst. Trump sagde: "Jeg tror på møder."

BRICS sætter dagsordenen for global udvikling –

USA må gå med for at oprette en ny verdensorden, baseret på fred gennem udvikling

Den enorme dynamik ved topmødet mellem BRICS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) den 25.-27. juli i Johannesburg, og især BRICS's 'Afrika Dialog Forum', der fandt sted ved samme lejlighed, har samlet det meste af verden omkring flere nøglekoncepter: Fred gennem udvikling; 'BRICS-plus' som kernen i et nyt syd-syd-forhold, eller 'Globale Syd'; 'det Nye Silkevejs-koncept som basis for "nye drivkræfter bag udvikling; "atomkraft for alle nationer, med Rusland i spidsen; og det presserende behov for internationalt samarbejde om udviklingen af Afrika og Sydvestasien fra århundreder med koloniale krige og udbytning.

Overvindelsen af det britisk/saudisk-skabte terroristnetværk i Syrien, tilvejebragt af det åbne samarbejde mellem Trump-administrationen og Putin-administration i Rusland, og den lovende omformning af den koreanske halvø tilvejebragt af samarbejdet mellem Trump, Xi Jinping, Putin og den sydkoreanske præsident Moon Jae-in, giver bare et glimt af hvad der kan opnås gennem strategisk samarbejde mellem de store magter, der bryder med det Britiske Imperiums geopolitiske opdeling af verden i øst versus vest.

Den tidligere amerikanske diplomat James Jastras, der talte ved en konference afholdt af Schiller Instituttet i New York City i juni, udgav i lørdags en kraftig artikel i Strategic Culture med titlen "Vil de næste skridt vedrørende Iran pege imod en ny 'de tre store' eller 3. Verdenskrig?" Med 'de tre store', henviser han til USA, Rusland og Kina, idet han noterer, at Trump konsekvent har afvist rollen som 'verdens politimand', som pålagt USA af de anglofile neo-konservative, alt imens han

også afviser den afindustrialisering, der fulgte med den radikale 'frihandelspolitik', der også kommer fra briterne. Med henvisning til professor Michael Klare påpeger artiklen korrekt, at Trump konsekvent har presset på for en 'tripolær verdensorden' med USA, Rusland og Kina, der arbejder sammen. Hvorfor ville Trump vende sig imod myten om 'verdens eneste supermagt' i en Pax Americana? Klares indsigt: "I den Trump'ske tankegang er dette land blevet svagt og overstrakt på grund af dets ukritiske overholdelse af de fremherskende forskrifter for den internationale liberale orden, der kræver, at USA påtager sig opgaven med at være politimand for verden, alt imens de giver dets allierede økonomiske og handelsmæssige fordele til gengæld for deres loyalitet. "En afvisning af den mislykkede rolle (hvilken, som Klare ikke nævner, er den britiske vision af 'britiske hjerner og amerikansk råstyrke', som opretholder imperiet) ville tillade "fremkomsten af et mindre belastet, stærkere Amerika – omtrent som et stærkere Rusland er opstået fra Sovjetunionens vrag i dette århundrede, og et stærkere Kina fra vraget af maoismen."

Jatras advarer om, at hvis det igangværende kupforsøg mod Trump skulle lykkes, ville en regering under Mike Pence bringe 'det gamle regime' tilbage, den "neoliberale, unipolare orden", som hurtigt ville sætte sig i bevægelse for at knuse Trumps samarbejde mellem 'de tre store'. Resultatet ville være en "katastrofe af bogstaveligt talt ufattelige proportioner, en katastrofe, som Trump har forsøgt at stoppe."

Dette er en afspejling af LaRouches halvtreds år lange perspektiv, der blev lanceret for halvtreds år siden, et perspektiv, med en afslutning af den permanente krigsførelse og nedskæringspolitik under det Britiske Imperium, der drives af London og Wall Street. LaRouche hævdede, at dette kun kunne opnås ved en sammenkomst af alle suveræne national-stater baseret på menneskehedens fælles mål. Dette er nu klart inden for rækkevidde. Næsten hele Asien, Afrika og Latinamerika er nu forenet bag dette princip gennem BRICS og den Nye Silkevej.

EU smuldrer, mens en ny italiensk regering fører an i et brud med EU-diktaturet og en fornyelse af samarbejdet med Rusland og Kina. Den nyvalgte italienske premierminister Giuseppe Conte mødes mandag med præsident Trump i Det Hvide Hus.

På trods af den ekstreme fare er det et historisk øjeblik, der kalder på stor optimisme og fuldt engagement, et øjeblik, og en mulighed, som ikke må gå tabt.

BRICS-Plus Nyskabelse med det 'Globale Syden' markerer Momentum mod nyt Paradigme for verdensomspændende Fred og Udvikling

Det tre dage lange BRICS-topmøde i Johannesburg, som i aften sluttede med en præsentation af værten, den sydafrikanske præsident Cyril Ramaphosa, havde hidtil uset deltagelse af statsoverhoveder og regeringer for de lande, der for indeværende præsiderer for de vigtigste regionale organisationer i det 'Globale Syden.' Dette skete som en opfølgning på BRICS-topmødet i 2017, ved hvilket værtslandet Kina indledte en praksis med "BRICS-Plus", nemlig at invitere fem statsoverhoveder, som repræsenterer "nye markeder og udviklingslande."

Men i år var nyskabelsen med gæstinationer udvidet

yderligere for systematisk at engagere alle de lande, der præsiderer for stående organisationer – kaldet “regionale økonomiske fællesskaber” – for det Globale Syden og de Forenede Nationer. De er ikke kun fra Afrika, men fra hele rækken af lande syd for Krebsens vendekreds – det vil sige ‘syden’ – og omegn. Den fulde liste er gengivet nedenfor.

Titlen på BRICS-Plus initiativet for ‘engagement’ i 2018 var “BRICS-Plus: Sikring af bæredygtig og inkluderende vækst for velstand i det ‘Globale Syden’.” Præsident Xi Jinping understregede i hans bemærkninger til ‘engagements-dialogen’, at nationer sammen kan udforske “nye drivkræfter for udvikling” (se separat slug.) I tråd hermed har den russiske præsident Vladimir Putin drøftet atomkraft med en række nationer, herunder Zambia, Sydafrika, Egypten, og andre.

‘Engagements-erklæringen’ fra BRICS sagde, at “baggrunden for dette BRICS-Plus koncept er, at skabe en platform for større interaktion og partnerskaber blandt lande i det Globale Syden for at forme dagsordenen for gennemførelsen af ændringer i den globale økonomi ...” Dette indvarsler kommende historiske politiske forandringer, i særdeleshed på mødet til september i Kina, arrangeret af ‘Forum for Samarbejde mellem Kina og Afrika (FOCAC).

Organisationer og nations-formandskaber ved topmødet i Johannesburg:

– Afrika –

African Union–Rwanda, 2018 formand

NEPAD (New Partnership for Africa’s Development)–Senegal,
Chair of its HSGIC (Government Heads of State and Government Implementation Committee)

IGAD (Intergovernmental Authority on Development)–Ethiopien

ECCAS (Economic Community of Central African

States)–Gabon

EAC (East African Community)–Uganda

ECOWAS (Economic Community of West Africa States)–Togo

Common Market for Eastern and Southern Africa–Zambia

– Amerika –

CARICOM (Caribbean Community)–Jamaica, ny formand

MERCOSUR (Common Market of the South)–Argentina,
medlem

– Asien –

OIC (Organization of Islamic Cooperation)–Tyrkiet

Africa-Asia Strategic Partnership, Indonesia, formand
med
Sydafrika

– Multinationale –

G77 (Group of 77+ Kina)–Ægypten, formand

G20 (Group of 20)–Argentina, formand.

BRICS-topmødet demonstrerer det nye paradigme for menneskeheden – USA må gå med, hvis det skal lykkes

BRICS-topmødet, BRICS Plus-møderne og BRICS-Afrika-forum, der blev holdt i Sydafrika i sidste uge, har demonstreret optimismen hos flertallet af menneskeheden, repræsenteret ved BRICS Plus, og denne institutions kapacitet for at udgøre

kernen i den nye verdensorden, baseret på principper defineret af Lyndon LaRouche over de sidste årtier.

Hvad der nu er påkrævet, sagde Helga Zepp-LaRouche i dag, er at denne organisationen driver USA til at blive en del af dette nye paradigme, og slutter sig til den nye silkevej. Se rapporterne fra Johannesburg nedenfor, og præsident Trumps mod til at udfordre briternes kupmagere. Det er vores job at udføre det nødvendige næste skridt – at bringe USA og BRICS Plus-nationerne sammen, i ånden af den nye silkevej, til at udvikle Afrika, rekonstruere de transatlantiske økonomier, og skabe det nødvendige nye internationale finanssystem, baseret på LaRouches fire love.

BRIKS-landene i centrum for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden!

Enestående i verdenshistorien: Hvordan Kina forandrer verden!

Af Helga Zepp-LaRouche, den 28. juli 2018

Inspireret af Kinas fabelagtige fremskridt finder der nu for tiden en strategisk nyorientering sted blandt udviklingslandene, hvorved der skridt for skridt opstår en økonomisk verdensorden baseret på helt andre principper. Medens Vesten forgæves forsøger at opretholde det neoliberale økonomiske systems gamle verdensorden, arbejder flere og flere

nationer sammen med BRIKS-staterne, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO) og andre regionale organisationer inden for rammerne af det nye silkevejsinitiativ på grundlag af et samarbejde til gensidig fordel. Man demonstrerer derved, at verden kan udformes meget mere menneskeligt, end EU demonstrerer med sin barbariske flygtningepolitik,

“Jeg vil have den kinesiske model, fordi det, som Kina har opnået, er utroligt. Den måde, Kina har overvundet fattigdommen på, har intet sidestykke i historien!” – dette er en udtalelse fra Pakistans nyvalgte statsminister, Imran Khan, der samtidigt meddelte, at han vil besvare ethvert positivt skridt fra Indiens side for at forbedre forholdet til Pakistan med to skridt fra hans side. Præcist den samme stemning gjorde sig gældende ved det netop afsluttede topmøde for BRIKS – altså Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – i Johannesburg, der var fuldstændigt præget af Den nye Silkevejs ånd, der hævder ikke mindre end, at alle verdens nationer har ret til at udvikle sig på grundlag af videnskabelige og teknologiske fremskridt, og at der er opstået en ny ære for menneskeheden.

Den kinesiske præsident Xi Jinping understregede i sin tale på topmødet, hvor også Indonesien, Tyrkiet, Argentina og rigtig mange afrikanske statsoverhoveder deltog, at det internationale samfund befandt sig ved en skillevej og måtte udvikle en helt ny form for internationale forhold. Med en begejstret kulturoptimisme, der er helt forsvundet i Europa, betonedede Xi det videnskabelige fremskridts afgørende rolle som drivkraft for den økonomiske opbygning. “Videnskab og teknik udgør som de primære produktivkræfter en uudtømmelig kraft, der driver den menneskelige civilisations udvikling fremad.” Menneskeheden har foretaget kæmpe udviklingspring fra landbrugs- til industrisamfund og står nu foran nye videnskabelige og teknologiske revolutioner og industrielle forvandlinger. Hvis staterne griber de chancer, der frembyder

sig, kan de opnå en dynamisk økonomisk vækst og dermed et bedre liv for deres befolkninger.

Xi fortsatte med at sige, at der lå større udviklingsmuligheder i Afrika end på noget andet kontinent, og derfor havde det et større udviklingspotentiale end noget andet område i verden. BRIKS ønskede derfor at forstærke samarbejdet med Afrika og lade dette samarbejde blive til forbillede for udviklingen af syd-syd-forholdene. Denne intensivering vil forstærkes yderligere på det forestående forum for Kina-Afrika-samarbejde i Beijing til september, hvor integrationen med det økonomiske bælte-initiativ skal føres videre. Også den indiske statsminister Modi fremførte, at fredsbevarelse og Afrikas udvikling havde den højeste prioritet for hans regering. Man meddelte også, at man agtede at oprette et Mahatma Gandhi – Nelson Mandela – center. Præsident Putin berettede i sin tale, at Rusland agtede at "tænde lyset" på det afrikanske kontinent og forsyne det med energi, fremfor alt med atomenergi, hvor Rusland for tiden har udviklet sig til den teknologiske fører i verden.

Stigningen i handelen mellem Kina og Afrika inden for de sidste 40 år er enorm: Fra 765 millioner \$ i 1978 har samhandelen allerede nået 170 milliarder \$ i 2017 for at ligge på 400 milliarder årligt i de kommende år. I det hele taget stiger BRIKS-landenes økonomiske betydning voldsomt: i det forløbne år androg disse landes samlede bruttonationalprodukt over 17 billioner \$ og dermed mere end EU's. Præsident Xi havde før topmødet ud over de Forenede arabiske Emirater også aflagt statsbesøg i Senegal, Rwanda og Sydafrika fulgt af Mauritius i tilknytning til topmødet. Kinas og Indiens regeringer har også besluttet sig for fælles investeringer i Afrika i sammenhæng med det Nye Silkevejsinitiativ. En yderligere byggesten til den nye økonomiske orden er konceptet "BRIKS-plus", en platform, der skal udbygge det økonomiske og også strategiske samarbejde mellem endnu flere stater og regioner. Det er blandt andet de deltagende landes hensigt at

skaffe stemmeret i IMF til et stadigt større antal medlemsstater fra denne blok for at kunne påvirke afgørende beslutninger.

Samarbejde eller konfrontation

Xi Jinping understregede under topmødet også energisk det synspunkt, med en tydelig henvisning til Donald Trumps trusler om importtold, at der ikke gives nogen vindere i en handelskrig. Man stod foren valget mellem samarbejde eller konfrontation, mellem gensidige fordele eller muligheden for at gøre sin nabo til tigger, men at de, der fulgte denne kurs, i sidste ende blot ville skade sig selv.

Netop denne effekt har man allerede kunne iagttage ved sanktionerne mod Rusland, som flere eksperter her i landet anser for en ulykke, da de har tvunget Rusland til at genopbygge flere af de produktionsområder, der ødelagdes under Jeltsin-årenes chokterapi, og samtidigt til at fordybe forholdet til Kina og Asien. Og ligesom ved de (af den amerikanske kongres) påtvungne sanktioner fra USA's og EU's side mod Rusland, har Trumps trusler om importtold over for Kina øjensynligt den af ophavsmændene oversete virkning, at de blot fremmer BRIKS-landenes samarbejde og øger deres ønske om en mere retfærdig og afbalanceret verdensorden.

På et seminar hos Chongyang Finansinstitut på Renmin-universitetet i Beijing påpegede Putins økonomiske rådgiver Sergej Glazjev, at det i betragtning af den dårlige tilstand i de vestlige økonomier, der stadig havde stærk fokus på spekulation frem for produktiv økonomi, burde komme til et stadig tættere samarbejde mellem de nye silkevejsinitiativer, mellem BRIKS og SCO. Og hvis trykket på disse stater skulle vokse yderligere, så ville det blot fremskynde tendensen til ikke længere at afvikle den internationale handel i dollars, men i de pågældende landes valutaer.

Af den kinesiske regerings årsberetning, som statsminister Li

Keqiang for nylig fremlagde under et ledelsesmøde i statsrådet, fremgik det tydeligt, at Kina vil gøre alt for at beskytte landet mod virkningerne fra et nyt sammenbrud i det transatlantiske finanssystem. Stillet over for store internationale udfordringer vil Kina vedtage en hel pakke af forholdsregler for at styrke den produktive økonomi, heriblandt skattelettelser for investeringer i grundforskningen, 200 milliarder \$ til infrastruktur, et krav om kreditudstedelse til små og mellemstore virksomheder, såvel som en entydig bekæmpelse af "zombiefirmaer" og enhver form for spekulation.

Den dynamik, der for tiden udvikles med den kinesiske model og BRIKS som centrum, er resultatet af en årtierlang politik fra IMF's og Verdensbankens side, der med deres krav om såkaldte strukturtilpasninger og betingelser for udviklingslandene ikke blot har forhindret disse landes udvikling, men derudover har gennemført en gigantisk kapitaloverførsel fra disse lande til det neolibérale finanssystems banker. Af denne politik, som vi blandt andet har en stor del af flygtningekrisen at takke for såvel som de på løgne byggede krige i Sydvestasien og Nordafrika, har BRIKS og mange udviklingslande draget en lignende slutning som af Asien-krisen i 1997, hvor megaspekulanter som George Soros spekulerede adskillige asiatiske landes valutaer ned til indtil 80% af deres tidligere værdi.

Vi i Vesten har lige præcist det valg, som Xi Jinping har præciseret. Vi kan tage mod Kinas mangehånde tilbud og sammen med BRIKS og andre stater hjælpe med til at opbygge Afrika, Sydvestasien og Latinamerika industrielt og dermed samtidigt virkeliggøre et fremtidsperspektiv for os selv. Dette vil under alle forhold kræve et farvel til kasinoøkonomien og indførelse af en Glass-Steagall-bankopdeling såvel som oprettelsen af nationalbanker og oprettelsen af et nyt Bretton-Woods-kreditsystem.

Eller vi kan forsøge at holde fast i det nuværende, håbløst

bankerotte, neoliberale finanssystem, der er indrettet på profitmaksimering for eliten på bekostning af en stor del af befolkningen samt udviklingslandene. Så har vi valget mellem et nyt krak, denne gang langt værre end i 2008, og et af dollarsammenbruddet udløst finanssammenbrud, såfremt staterne i den nye økonomiske blok værger sig i fællesskab mod en konfrontation fra USA's side.

Vi har følgende valg: Enten genopfrisker vi her i USA og Europa vore bedste traditioner, det vil sige Alexander Hamiltons amerikanske økonomiske system og principperne fra det tyske økonomiske mirakel efter anden verdenskrig og traditionerne fra vor klassiske kultur – og så arbejder vi sammen med Kina og BRIKS med på at udvikle verden. – Eller vi vil selv være skyld i, at vore kulturer snart opstilles i de afrikanske og asiatiske museer som eksempler på samfund, der ikke var overlevelsesegnede i moralsk henseende.

zepp-larouche at eir.de

LaRouchePAC uformel diskussion “Fireside Chat” med Michael Steger, 26. juli 2018

I august 1971 lykkedes det endelig oligarkiet at ødelægge Bretton Woods-pengesystemet, skabt af Franklin Roosevelt, korrumpet af Harry Truman, men ikke desto mindre en basis for en stabil handel mellem nationalstater. Hvad der kom i dets kølvand var frihandelssystemet favoriseret af City of London, hvor prisen ikke har nogen relation til de faktiske

produktionsomkostninger. I stedet for udvikler priserne sig, som Milton Friedman hævdede, fra det sorte marked eller narkotikamarkedet. Prisen er hvad som helst bankapparatets usynlige hånd i City of London kan trække ud. Råvarer kan så "værdisættes" ved manipulation af den offentlige mening og kultur, frem for deres rolle i at fremme og opretholde liv.

Efterhånden som verden søger at vende tilbage til den form for økonomi, som LaRouche har været talsmand for, er det nu på tide at skabe et stabilt grundlag for handel, hvor handelsvilkårene er fastsat på grundlag af LaRouches metrik for potentiel relativ befolkningstæthed – den klare implikation af den westfalske model for internationale relationer. At gøre LaRouches tredje og fjerde lov til forudsætningen for et nyt system nu, vil gøre det muligt for USA og verden at overleve overgangen fra det nu fallerede City of London/Wall Street-system, til den nye økonomiske aktivitetsplatform, med konstant progressiv forandring imod højere orden af aktivitet. Kom med os til aftenens diskussion.

Helga Zepp-LaRouche opfordrer Vesten til at deltage i 'at gøre kagen større' for alle parter.

Hvad er den globale betydning af BRICS-konferencen i Sydafrika, som det meste af lederskabet i den vestlige verden ignorerer?

Det er intet mindre end opbyggelsen af en ny verdensøkonomisk

orden, i hvilken de kinesisk-afrikanske relationer er af højeste strategisk betydning, sagde Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche i dag i sit ugentlige webcast. "Jeg ved, at mange mennesker har tendens til at se bort fra Afrika, især i USA, men hvad der sker er meget ekstraordinært ... Kina har erkendt, at Afrika har potentialet til at blive 'det nye Kina med afrikanske egenskaber.' Og mange afrikanske ledere er meget glade for at blive inspireret af den støtte, som Kina giver."

Med Indien og Japan, der slutter sig til Kina for at tilbyde store investeringer i afrikansk infrastruktur og udvikling, og hvert af landene diskuterer at investere i fællesskab med Kina, "kan man faktisk se, at der er potentiale for en helt ny opstilling. Dette er det nye paradigme i sin vorden".

"Ånden" fra Den Nye Silkevej, der blev udtrykt i præsident Xi Jinpings tale til BRICS' Forretningskonference (se EIR 'Daily Alert' 26. juli), med dens understregning af videnskabens særlige rolle som en uudtømmelig kraft til udvikling, er "en form for takning, som er helt uhørt blandt vestlige ledere," men det er den tankegang, der omformer verden. Zepp-LaRouche opfordrer alle til at læse hele Xi's tale på egen hånd. [[Http://www.xinhuanet.com/english/2018-07/26/c_129920686.htm](http://www.xinhuanet.com/english/2018-07/26/c_129920686.htm)].

"Man kan virkelig se, at verden i den forstand ændrer sig til et meget bedre sted, end folk har nogen anelse om. Og man kan dele verden op i de mennesker der erkender, at en ny strategisk model er under udvikling, en model, som mange lande i verden meget hurtigt tilslutter sig... og dem der er helt ligeglade, eller uvidende, eller bare ikke forstår, at det gamle paradigme ikke fungerer mere, og at de fleste af verdens lande – udviklingslandene sammen med Kina og Indien – udgør 80 % af verdens befolkning, og også repræsenterer en stigende del af verdensøkonomien. BRICS har for første gang har overgået G7 i forhold til BNP."

Schiller Instituttet har til hensigt, at "få vestlige nationer

til at forstå og anerkende det utrolige potentiale, der ligger i denne nye formation og ikke modsætte sig det," understregede hun.

Zepp-LaRouche insisterer på, at konfrontation, herunder handelskrig, er en "taber", hvor ingen vinder. Det modsatte valg er win-win; "man gør bare kagen større, og så kan alle få et større stykke kage."

Churchill tog absolut fejl i, at der ikke kan være ægte venskaber mellem nationer, kun interesser! BRICS er karakteristisk for de venskaber, der nu udvikler sig på tværs af planeten blandt forskellige kulturer. Heri ligger civilisationens fremtid, efter Zepp-LaRouches opfattelse, en fremtid, hvor folk "forholder sig til hinanden som Einstein til Planck, eller som Wilhelm von Humboldt til Schiller, eller lignende store tænkere, der behandlede hinanden på grundlag af det kreative potentiale i det andet geni. "

Men for at opnå dette kræves handling, advarede hun og pegede på det enorme slag, som præsident Donald Trump står overfor for, nemlig at følge op på succesen på Helsinki-topmødet, hvilket blev vist i meddelelsen i onsdags fra den nationale sikkerhedsrådgiver, John Bolton, at "præsidenten mener, at næste bilaterale møde med præsident Putin skal finde sted, efter at Ruslands-heksejagten (Russiagate -red.) er forbi, så vi har aftalt, at det først kommer i det nye år."

Zepp-LaRouche afsluttede sin webcast med en opfordring til folk om at "udnytte det potentiale der ligger i, at Trump forsøger at få et bedre forhold til Rusland, og at han skal gå tilbage til sit oprindelige positive forhold til Kina, hans venskab med Xi Jinping; og at alle de mennesker der er involveret i Russiagate, Muellergate, at de grundlæggende skulle have deres passende straf, fordi de samarbejdede med en udenlandsk regering (den britiske -red.) og ikke Trump."

Hvorfor Indien er opsat på at investere i Afrika med Kina: En oversigt

Forud for det 10. BRICS-topmøde, havde Kinas Præsident Xi Jinping og Indiens premierminister Narendra Modi indledt en rundtur gennem nogle afrikanske lande. Xi, der ankom til Sydafrika på et statsbesøg den 24. juli, forpligtede sig til investeringer for 14,7 mia. \$ i landet. Under et besøg på mindre end 24 timer forpligtede Modi sig for 205 millioner \$ til Uganda den 24. juli. Beløbet er beregnet på at hjælpe det østafrikanske land med at udvikle sin dominerende landbrugssektor og elforsynings-infrastruktur. Både Xi og Modi var i Rwanda tidligere på ugen, hvor der blev annonceret et samlet beløb i lån på over 300 millioner \$. Pengene vil udvikle det lille, 'landlåste' østafrikanske lands landbrug, veje og særlige økonomiske zoner, rapporterede CNBC.

I de seneste år har både Kina og Indien, som i Vesten har været betegnet bredt som rivaler, rettet deres fokus i afrikanske nationer på generel udvikling, investering i at forbedre deres infrastruktur, landbrug, uddannelse og teknologiske færdigheder.

Der er mange årsager til, at de har valgt at deltage i et samarbejde med Afrika om udvikling. For eksempel er de afrikanske nationer yderst modtagelige for enhver egentlig udviklingsindsats, stor som lille. På grund af behovene i de afrikanske nationer, som alle længe blot er blevet betragtet som kilder til naturressourcer til brug i udviklede lande, har alle investeringer i disse nationer en

positiv effekt, og hilses velkommen. Både Kina og Indien mener, at det vil medføre dybtgående forandringer i størrelsen og retningen af verdenshandlen at give Afrika mulighed for at udvikle sig.

Indien er opsat på at udvide sine økonomiske relationer, særligt med Sydøstasien og Afrika. For Kina og Indien udgør Afrika ikke nogen geopolitisk trussel. Den bedre forståelse, der har udviklet sig mellem Xi og Modi siden deres møde i Wuhan i april, giver dem desuden mulighed for at arbejde sammen om at forbedre levevilkårene i Afrika.